

Arrest

nr. 47 939 van 9 september 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 3 april 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 maart 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 13 juli 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 augustus 2010.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat N. NIEUWDORP loco advocaat H. CAMERLYNCK en van attaché S. BOTTU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, een Armeens staatsburger van Armeense origine en afkomstig uit Erevan, verklaart omwille van de volgende redenen uw land van herkomst te hebben verlaten. U bent een sympathisant van Levon Ter-Petrosian. Tijdens de presidentsverkiezingen van 19 februari 2008 ging u stemmen voor Ter-Petrosian. U ging samen met uw vriend H. naar het stembureau. Jullie stelden er vast dat er massale fraude werd gepleegd. Toen jullie wilden tussenkomen werden jullie meegenomen naar het politiebureau in Kentron waar commissaris Hovik Tamaryan aan het hoofd staat. U en uw vriend werden er hard geslagen. Nadat jullie beloofden over dit voorval te zwijgen werden jullie 's nachts vrijgelaten. U ging naar huis. U was verwond aan uw been en had pijn aan de nieren. U meldde aan

Nikol Pashinian, een leider van de oppositie, wat was gebeurd. Vanaf 20 februari 2008 nam u deel aan de protestacties van de oppositie op het Vrijheidsplein. U bleef er dag en nacht. U ontmoette 3 à 4 maal Tamaryan die u verbaal bedreigde. Op 1 maart 2008, toen de politie op een gewelddadige manier de opposanten verdreef van het Vrijheidsplein, was u er niet aanwezig. U werd opgebeld door een vriend die u vertelde dat de opposanten bij de Franse ambassade verzamelden. U kwam er om 12h00 aan. Pashinian was er ook aanwezig en gaf het bevel om barricades op te slaan. U hielp hiertoe door bussen in de straat om te kantelen. Tegen 22h00 ontstond er paniek. Er werd geschoten en de mensen sloegen op de vlucht. U werd tegengehouden door politieagenten van het Kentron bureau. U werd geslagen met politiematrakken tengevolge waarvan acht van uw tanden werden gebroken. U vluchtte naar uw tante waar u tot 31 maart 2008 verbleef. Die dag werd u geconvoceerd door de politie. U vluchtte naar Georgië. U vernam van uw vader dat u nog steeds gezocht werd door de politie. Ze zeiden dat Tamaryan u zou vinden. Ze dreigden uw vader op te pakken indien u zich niet zou aanbieden. In november 2009 reisde u per vliegtuig vanuit Tbilisi met tussenstop in Riga naar Brussel. Op 13 november 2009 vroeg u asiel aan in België. Ondertussen heeft u vernomen dat Pashinian is veroordeeld tot 7 jaar gevangenisstraf. U bent in het bezit van uw geboorteakte, een convocatie dd. 31/03/2008, en een DVD met beeldmateriaal over de gebeurtenissen op 1 maart 2008.

B. Motivering

Vooreerst moet worden vastgesteld dat uw verklaringen niet te rijmen vallen met de informatie voorhanden op het Commissariaat-generaal, waardoor de geloofwaardigheid van uw asielrelaas wordt ondermijnd. U verklaart (CGVS p. 9) immers dat u op 1 maart 2008 vanaf 12h00 op het plein voor de Franse ambassade aanwezig was toen de opposanten zich daar verzamelden. Tegen 22h00 was er een gewelddadige interventie door de autoriteiten. U stelt (CGVS p. 9-10) dat er tussen 12h00 en 21h00 à 22h00 geen problemen waren en dat alles toen vreedzaam verliep. U stelt uitdrukkelijk dat er toen voor de Franse ambassade geen schermutselingen tussen opposanten en politie plaatsvonden. Uit de informatie voorhanden op het Commissariaat-generaal, waarvan een kopie aan uw administratief dossier werd toegevoegd, blijkt echter dat in de periode waarin u stelt dat alles vredig verliep voor de Franse ambassade, er wel ernstige gewelddadige incidenten waren tussen de opposanten en de autoriteiten. Aangezien u hiervan niet op de hoogte bent kan er geen geloof worden gehecht aan uw beweringen als zou u op 1 maart 2008 voor de Franse ambassade hebben deelgenomen aan de protestacties van de opposanten. Logischerwijze kan er ook geen geloof worden gehecht aan uw bewering als zou u toen zwaar mishandeld zijn geweest door de politie.

Ook moet opgemerkt worden dat u slechts geringe interesse vertoont in de nasleep van de door u ingeroepen feiten. U verklaart (CGVS p. 3) dat u slechts éénmaal vanuit België telefonisch contact had met uw vader in Erevan maar dat u toen niet heeft geïnformeerd naar een stand van zaken m.b.t. uw problemen. Uw motivering dat u dit niet deed omdat u zich in België veilig voelt is onafdoende. Bij verdere bevraging stelt u (CGVS p. 4) dat u zich toen niet verder via uw vader heeft geïnformeerd omdat de autoriteiten toch niks tegen uw ouders zouden ondernemen, hetgeen niet te rijmen valt met uw eerdere bewering (CGVS p. 3) dat de politie had gedreigd uw vader op te pakken indien u zich niet zou aanbieden bij hen. Geconfronteerd met deze incoherentie stelt u dat uw vader misschien reeds door de politie is opgepakt, hetgeen de ongerijmdheden in uw relaas alleen maar versterkt. Ook verklaart u aanvankelijk (CGVS p. 4) dat u convocaties heeft ontvangen van de politie maar stelt u bij verdere bevraging (CGVS p. 5) enkel weet te hebben van één convocatie namelijk die van 31/03/2008 en weet u niet of er nog convocaties voor u zijn aangekomen. Deze vaststellingen brengen de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder in het gedrang.

Er moet eveneens worden opgemerkt dat u enkel een per fax verkregen kopie van een convocatie dd. 31/03/2008 kan voorleggen ter ondersteuning van uw asielrelaas. Deze convocatie vermeldt dat u zich op 31 maart bij de politie diende aan te bieden in de hoedanigheid van getuige in het kader van een strafzaak volgens de beschuldiging van het plegen van massaal vandalisme op de straten op 01/03/2008. Er moet worden vastgesteld dat u louter een per fax verkregen kopie van deze convocatie kan voorleggen waardoor de authenticiteit van dit document niet kan worden nagegaan. Gevraagd (CGVS p. 13) waarom u zich de originele convocatie niet heeft laten opsturen vraagt u zich af of dit mogelijk is. Gevraagd waarom dit niet per brief zou kunnen, kan u geen antwoord geven. Ook moet opgemerkt worden dat het algemeen geweten is (zie informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd) dat dergelijke attesten in Armenië makkelijk op vraag te verkrijgen zijn tegen betaling en dus sowieso een geringe bewijswaarde hebben. Deze convocatie weegt niet op tegen de vastgestelde tegenstrijdigheden en incoherenties in uw relaas en kan aldus hetgeen voorafgaat niet wijzigen.

U kan geen andere overtuigingsstukken aanbrengen die staven dat u in Armenië dergelijke problemen kende. Nochtans kan van een asielzoeker worden verwacht dat hij bewijst dat hij in zijn land inderdaad problemen heeft gekend. Van al uw beweringen omtrent uw aanhouding en mishandeling door de politie op 19 februari 2008, uw mishandeling door de politie op 1 maart 2008, en de

verwondingen (been gekwetst, pijn aan de nieren, acht tanden gebroken) die u door slagen van de politie toen opliep, kan u geen enkel bewijs aanbrengen. Dergelijk manifest gebrek aan bewijzen, terwijl dit redelijkerwijze mag worden verwacht, tasten de aannemelijkheid van uw asielaanvraag verder op ernstige wijze aan.

Er dient ook opgemerkt te worden dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw verklaringen inzake uw vluchtroute. U verklaart (CGVS p. 12) dat u uw paspoort in Armenië bij uw vader heeft achtergelaten. U verklaart (CGVS p. 12-13) dat u in november 2009 samen met uw smokkelaar per vliegtuig vanuit Tbilisi, met tussenstop in Riga, reisde naar Brussel. U stelt dat de smokkelaar voor een vals paspoort heeft gezorgd, u denkt een Georgisch paspoort maar u heeft dit nooit gezien. U weet niet welke identiteitsgegevens (naam, geboortedatum, geboorteplaats) in dit paspoort werden vermeld noch of er een visum was voorzien. U stelt dat de smokkelaar dit paspoort bij zich hield en toonde aan de douane toen u werd gecontroleerd op de luchthaven in Georgië, Letland en België. Deze verklaringen zijn niet aannemelijk. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt immers dat er bij binnenkomst van Europa strenge identiteitscontroles plaatsvinden waarbij de mogelijkheid bestaat om grondig te worden ondervraagd over identiteit, reisdocumenten en reisbedoelingen en dit op strikt individuele wijze. Het is dan ook onwaarschijnlijk dat u geen informatie kan geven over uw reisdocumenten. Gezien het risico op ernstige sancties voor de mensensmokkelaar/chauffeur bij het ontdekken van clandestiene passagiers, is het onwaarschijnlijk dat hij zijn klant absoluut niet op de hoogte heeft gebracht van het soort (valse) paspoort dat wordt gebruikt om te tonen in geval van controle. Bijgevolg is uw verklaring volgens dewelke u niet op de hoogte bent van de inhoud van het paspoort dat voor u was aangemaakt, niet geloofwaardig.

In ondergeschikte orde dient, in de hypothese dat uw aanvraag geloofwaardig is, *quod non*, te worden gesteld dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat, in het kader van de presidentsverkiezingen van 2008, er tijdens de kiescampagne druk werd uitgeoefend op opposanten en dat er sporadisch arrestaties waren, maar dat de campagne door de band rustig verliep; dat er op de kiesdag meldingen waren van intimidatie en zelfs geweld ten aanzien van vertrouwenspersonen van de oppositie; dat bij de daaropvolgende evenementen van maart 2008 hardhandig werd opgetreden tegen manifestanten en dat tegen een aantal personen een rechtszaak werd aangespannen. Er hebben zich in deze periode dus ernstige feiten die vervolging kunnen uitmaken, voorgedaan. In tussentijd is de situatie echter geëvolueerd. Afgezien van de twee gezochte personen die in de informatie worden vermeld, zijn alle personen die de autoriteiten willen vervolgen in het kader van deze evenementen reeds gearresteerd. Voor personen met uw profiel, met name een sympathisant van Ter-Petrosian die betrokken was bij de protestacties na de verkiezingen van 19 februari 2008 en de evenementen van 1 maart 2008, blijkt uit de informatie dat ze wel druk kunnen ervaren vanwege de autoriteiten, maar dat er actueel geen gegronde vrees voor vervolging is in de zin van de Vluchtelingenconventie.

Bovenstaande vaststellingen zijn van die aard dat er in uw hoofd geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden weerhouden. De door u neergelegde documenten kunnen deze conclusie niet wijzigen. De door u neergelegde fax van een convocatie dd. 31/03/2008 werd reeds besproken. Uw geboorteakte bevat louter persoonsgegevens. De DVD over de gebeurtenissen van 1 maart 2008 bevat geen informatie over u (zie CGVS p. 5-6) en kan bovenstaande vaststellingen niet wijzigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert in een eerste middel de schending van de materiële motiveringsplicht aan. Hij stelt dat het onmogelijk is om een medisch attest voor te leggen waaruit blijkt dat hij verwond werd door de politie. Het feit dat hij geen bewijs voorlegt, mag niet tegen hem worden gebruikt. Voorts wijst hij erop dat uit de bij het administratief dossier toegevoegde informatie blijkt dat corruptie welig tiert, hetgeen een omstandigheid is waar hij geen schuld aan heeft. Uit deze informatie blijkt tevens dat persoonlijke paspoortcontroles de regel zijn aan de Europese buitengrens, doch hij weet dat met behulp van steekpenningen het mogelijk is met vervalste paspoorten Europa binnen te geraken.

2.1.2. De bestreden beslissing is ondermeer gesteund op de bevindingen van de commissaris-generaal van de vluchtelingen en de staatlozen dat verzoekers verklaringen aangaande het verloop van de

schermutselingen voor de Franse ambassade niet stroken met de bij het administratief dossier toegevoegde informatie. Verzoeker vertoonde slechts een geringe interesse in de nasleep van de voorgehouden vervolgingsfeiten en kan enkel een per fax verkregen fotokopie van een convocatie waarbij hij als getuige wordt opgeroepen voorleggen ter staving van zijn relaas. Voorts bleek verzoeker geheel onwetend aangaande de identiteit en de documenten waarmee de grenscontrole gepasseerd werd. Tot slot verwijst de commissaris-generaal naar informatie waaruit blijkt dat de situatie in Armenië gewijzigd is, zodat personen met verzoekers voorgehouden profiel actueel geen vorm van vervolging dienen te vrezen.

De Raad stelt vast dat deze bevindingen wezenlijk zijn en steun vinden in het administratief dossier.

Verzoekers verklaring dat op 1 maart 2008 tussen 12.00 uur en 21.00 uur alles vreedzaam verliep op het plein voor de Franse ambassade (gehoorverslag van 24 februari 2010, 9) strookt niet met de landeninformatie (stuk 14 van het administratief dossier). Deze vaststelling ondermijnt op ernstige wijze verzoekers geloofwaardigheid daar zijn beweerde aanwezigheid op dit plein de basis van zijn problemen en aldus de kern van zijn relaas uitmaakt.

Tevens blijkt dat verzoeker niet eenmaal informeerde naar een stand van zaken van zijn voorgehouden problemen (gehoorverslag van 24 februari 2010, 3). Ook ter terechtzitting gaf verzoeker toe zich recentelijk niet geïnformeerd te hebben. Dergelijke nalatigheid valt niet te rijmen met het voorhanden zijn van een gegronde vrees voor vervolging en ondermijnt verder verzoekers reeds aangetaste geloofwaardigheid.

De verzoekende partij dient aan te tonen dat er in haren hoofde feiten en omstandigheden bestaan waardoor zij gegronde redenen heeft te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat haar vrees actueel is hetgeen betekent dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zijn oordeel moet steunen op de feitelijke situatie, zoals deze zich voordoet in het land van oorsprong op het ogenblik van haar beslissing (artikel 48/5, §3, tweede lid van de vreemdelingenwet; zie ook: RvS 26 september 2008, nr. 186.532; J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 74-75). Deze stelling vloeit voort uit de definitie van vluchteling zoals geformuleerd in artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, waarin het criterium "gegronde vrees voor vervolging" het wezenlijke is. Determinerend bij het onderzoek van dit criterium is of de asielzoeker thans een toevluchtsoord nodig heeft voor een te verwachten risico van vervolging in zijn land van oorsprong. De vrees van de verzoekende partij moet tevens gegrond zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij haar aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (RvS 22 april 2003, nr. 118.506; zie ook: P.H. KOOIJMANS, *Internationaal publiekrecht in vogelvlucht*, Kluwer, Deventer, 2000, 354).

Te dezen moet worden vastgesteld dat de huidige situatie in Armenië van dien aard is dat personen met verzoekers voorgehouden profiel geen vervolging dienen te vrezen. Deze bevinding is gestoeld op de bij het administratief dossier toegevoegde informatie (Cedoca subject related briefing van 9 oktober 2009: *"Armenië, Situatie van de oppositie in de context van de gebeurtenissen van februari/maart 2008 en de gevolgen ervan"*, stuk 14 van het administratief dossier) waaruit blijkt dat personen die in het kader van de verkiezingen van 19 februari 2008 werden gearresteerd inmiddels - behoudens welbepaalde uitzonderingen - werden vrijgelaten. Voorts blijkt uit deze informatie dat sinds de aantreding van president Sargsyan de autoriteiten niet meer geneigd zijn om mensen om politieke redenen aan te houden. Sindsdien hebben diverse politieke acties van de oppositie plaatsgevonden zoals petitie en een herdenkingsmeeting, en werd een amnestiewet door het parlement aangenomen in juni 2009. Diverse goedgeplaatste bronnen, zoals de voorzitters van verschillende Armeense mensenrechtenorganisaties, van oppositiepartijen en hooggeplaatste overheidspersonen en buitenlandse diplomaten bevestigen unaniem dat personen met verzoekers voorgehouden profiel, i.e. sympathisant van een oppositiepartij zonder leidinggevende positie, geen risico lopen op enige vorm van vervolging.

De Raad stelt vast dat verzoeker voormelde informatie, die door hem gekend is en waarop de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich gesteund heeft, niet weerlegt. Verzoekers betoog met betrekking tot de inhoud van de motieven van de bestreden beslissing beperkt zich tot het stellen dat geen onmogelijk bewijs kan worden verwacht. Verzoeker formuleert niet-gestaafde blote beweringen aangaande corruptie, ook inzake grenscontroles, doch brengt geen argument bij dat een ander licht werpt op de motieven waarop de commissaris-generaal zich steunt. Gelet op het voorgaande kan in hoofde van verzoeker geen vluchtelingenrechtelijke vrees in aanmerking worden genomen.

2.2.1. In een tweede middel voert verzoeker de schending van de rechten van verdediging aan doordat de handgeschreven aantekeningen van het gehoorverslag, waarvan verzoeker een kopie vroeg,

onleesbaar zijn. Bijgevolg valt niet na te gaan of zijn verklaringen inderdaad strijdig zijn met de informatie waarover de commissaris-generaal beschikt.

2.2.2. Er dient te worden vastgesteld dat het middel feitelijke grondslag mist. Het gehoorverslag van 24 februari 2010 (stuk 3 van het administratief dossier) is met de nodige inspanning wel degelijk leesbaar.

2.3.1. Verzoeker voert in wat zich voordoet als een derde middel aan dat het "lijntje" onderaan de bestreden beslissing onmogelijk als een handtekening kan worden beschouwd.

2.3.2. Ook dit middel mist feitelijke grondslag. De bestreden beslissing werd genomen door de adjunct-commissaris en ondertekend met vermelding van de formule "*Bij delegatie*" alsook van de naam en hoedanigheid van de ondertekenaar. Indien verzoeker meent dat de handtekening niet deze is van de adjunct-commissaris doch van een ander persoon, dient hij klacht neer te leggen bij de bevoegde autoriteiten. Voorts valt niet in te zien waarom de kwestieuze handgeschreven ondertekening niet als een handtekening zou kunnen worden beschouwd.

2.4. Verzoeker voert geen middelen aan betreffende de subsidiaire beschermingsstatus. Gelet op wat voorafgaat, ontwaart de Raad geen elementen die nopen tot de toekenning van de kwestieuze status. Bovendien is geen gegeven voorhanden dat in Armenië een situatie van willekeurig geweld ten gevolge van een internationaal of binnenlands conflict heerst, zodat evenmin toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet.

2.5. Verzoeker kan niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet worden erkend en komt niet voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen september tweeduizend en tien door:

dhr. F. HOFFER,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER